

Rättsfallssamlingen

DOM AV EUROPEISKA UNIONENS PERSONALDOMSTOL
(första avdelningen)
19 maj 2015

Mål F-59/14

Markus Brune
mot
Europeiska kommissionen

”Personalmål — Uttagningsprov EPSO/AD/26/05 — Beslut att inte uppta sökanden i förteckningen över godkända sökande — Ogiltigförklaring av personaldomstolen — Artikel 266 FEUF — Anordnande av ett nytt muntligt prov — Sökandens vägran att delta i provet — Nytt beslut att inte uppta sökanden i förteckningen över godkända sökande — Talan om ogiltigförklaring — Ogillat — Personaldomstolens dom fastställd efter överklagande — Senare talan om skadestånd — Iakttagande av en rimlig tidsfrist”

Saken: Talan, väckt enligt artikel 270 FEUF, som är tillämplig på Euratomfördraget enligt artikel 106a i detta fördrag, genom vilken Markus Brune yrkar att Europeiska kommissionen ska ersätta den materiella och ideella skada som sökanden anser sig ha lidit på grund av en förlust av möjligheten att bli anställd som tjänsteman vid Europeiska unionen på grund av att Byrån för uttagningsprov för rekrytering av personal (EPSO), för kommissionens räkning, rättsstridigt underlät att föra upp sökandens namn i reservlistan för uttagningsprov EPSO/AD/26/05, vilket fastställdes av tribunalen i dom av den 29 september 2010, Brune/kommissionen (F-5/08, EU:F:2010:111) (nedan kallad den första Brune-domen).

Avgörande: Europeiska kommissionen ska förpliktas ersätta Markus Brune med 4000 euro för den ideella skada som han lidit mellan den 6 mars 2007 och den 4 februari 2011, jämte dröjsmålsränta från och med den 17 april 2013 med den räntesats som tillämpades av Europeiska centralbanken vid dess refinansieringsaktioner under den berörda perioden, ökad med 2 räntepunkter. Talan ogillas i övrigt. Europeiska kommissionen ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta hälften av Markus Bruness rättegångskostnader. Markus Brune ska bära hälften av sina egna rättegångskostnader.

Sammanfattning

1. Talan väckt av tjänstemän — Tidsfrister — Begäran om skadestånd som framställs till en institution — Iakttagande av en skälig tidsfrist — Bedömningskriterier (Artikel 270 FEUF; EU-stadgan för domstolen, artikel 46; tjänsteföreskrifterna, artikel 91)

*2. Talan väckt av tjänstemän — Skadeståndstalan — Ogiltigförklaring av den angripna rättsakten, vilken inte föreskrev lämplig ersättning för materiell skada — Ersättning för förlust av möjligheten att kunna anställas — Kriterier
(Artikel 340 FEUF)*

*3. Talan väckt av tjänstemän — Skadeståndstalan — Ogiltigförklaring av den angripna, rättsstridiga rättsakten — Ideell skada som kan särskiljas från den rättsstridighet som inte helt kan gottgöras genom ogiltigförklaring
(Artikel 340 FEUF)*

1. I mål som grundar sig på artikel 91 i tjänsteföreskrifterna och artikel 270 FEUF, ankommer det på tjänstemän och övriga anställda, men även sökande i uttagningsprov, att vända sig till institutionen inom en skälig tidsfrist med anspråk på skadestånd från unionen på grund av skada som den anses ha orsakat, varvid denna frist ska räknas från tidpunkten då nämnda personer fick kännedom om den situation som ligger till grund för klagomålet.

Huruvida ett skadeståndsanspråk har framställts inom en skälig tidsfrist ska bedömas med hänsyn till de särskilda omständigheterna i varje enskilt fall och i synnerhet med hänsyn till tvistens betydelse för den berörde, sakens komplexitet samt de aktuella parternas uppträdande.

Även om den femåriga preskriptionsfristen som föreskrivs för en utomobligatorisk skadeståndstalan enligt artikel 46 i domstolens stadga inte är direkt tillämplig och inte kan utgöra en absolut gräns som inte kan ändras, inom vilken varje yrkande kan tas upp till sakprövning oberoende av hur lång tid det tagit för den berörde att göra en framställan till administrationen och oberoende av omständigheterna i det enskilda fallet, ska det emellertid beaktas att denna frist utgör en referenspunkt för jämförelse.

(se punkterna 43–45)

Hänvisning till

Domstolen: dom av den 28 februari 2013, omprövning Arango Jaramillo m.fl./EIB, C-334/12 RX-II, EU:C:2013:134, punkt 28

Förstainstansrätten: dom av den 5 oktober 2004, Eagle m.fl./kommissionen, T-144/02, EU:T:2004:290, punkterna 65 och 66

Tribunalen: beslut av den 18 juli 2011, Marcuccio/kommissionen, T-450/10 P, EU:T:2011:399, punkt 29

Personaldomstolen: dom av den 1 februari 2007, Tsarnavas/kommissionen, F-125/05, EU:F:2007:18, punkterna 69, 70 och 71, och där angiven rättspraxis, samt beslut av den 9 juli 2010, Marcuccio/kommissionen, F-91/09, EU:F:2010:87, punkt 35

2. På området för unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar, innebär ogiltigförklaring av det angripna beslutet inte i sig en lämplig eller tillräcklig gottgörelse för den skada som lidits, när den påstådda skadan är materiell. För att en sådan och materiell skada ska kunna göras gällande, måste sökanden emellertid bevisa att skadan var faktisk och säker.

När den påstådda skadan rör en förlust av möjligheten att delta som sökande i ett uttagningsprov och därefter möjligheten att utses till tjänsteman vid unionen på grundval av detta uttagningsprov, måste denna möjlighet att vara säker och irreparabel.

Det förhållandet att en person förekommer på en reservlista eller i en särskild meritgrupp på denna lista ger inte personen i fråga en rätt att anställas som tjänsteman. Uttagningskommitténs beslut att upprätta en anställningsreserv ger nämligen inte de personer som godkänts vid uttagningsprovet en rätt att erhålla fast anställning utan innebär endast en möjlighet att erhålla sådan anställning.

Möjligheten att erhålla en anställning omvandlats inte till en möjlighet att anställas förrän från och med den dag då det finns en ledig tjänst på vilken det är rimligt att tänka sig att sökanden kommer att tillsättas.

(se punkterna 76–78)

Hänvisning till

Domstolen: dom av den 21 februari 2008, kommissionen/Girardot, C-348/06 P, EU:C:2008:107, punkt 54

Förstainstansrätten: dom av den 5 december 2000, Gooch/kommissionen, T-197/99, EU:T:2000:282, punkt 71, och av den 11 juli 2007, Centeno Mediavilla m.fl./kommissionen, T-58/05, EU:T:2007:218, punkt 52

Personaldomstolen: dom av den 13 september 2011, AA/kommissionen, F-101/09, EU:F:2011:133, punkterna 44 och 85; av den 11 juli 2013, CC/parlamentet, F-9/12, EU:F:2013:116, punkterna 114–116, och där angiven rättspraxis, och av den 15 oktober 2014, De Bruin/parlamentet, F-15/14, EU:F:2014:236, punkt 53

3. På området för utomobligatoriskt skadestånd, gäller att även om en ogiltigförklaring av en rättsstridig rättsakt i sig utgör en lämplig och i princip tillräcklig ersättning för all ideell skada som rättsakten kan ha orsakat, är detta inte fallet om sökanden visar att han eller hon har lidit en ideell skada som kan särskiljas från den rättsstridighet som föranledde ogiltigförklaringen och som inte kan gottgöras fullt ut genom denna ogiltigförklaring.

I avsaknad av en ogiltigförklaring av hela resultatet av ett allmänt uttagningsprov, är det omöjligt för administrationen att återskapa de villkor på vilka provet borde ha organiserats för att garantera likabehandling av alla sökande och en objektiv poängsättning. Anordnandet av ett nytt individuellt muntligt prov kan inte nödvändigtvis i sig gottgöra den säkra ideella skada som sökanden lidit på grund av att han eller hon inte getts möjlighet att genomföra det ursprungliga muntliga provet på ett rättsenligt sätt i enlighet med tjänsteföreskrifterna.

(se punkterna 80–82)

Hänvisning till

Förstainstansrätten: dom av den 6 juni 2006, Girardot/kommissionen, T-10/02, EU:T:2006:148, punkt 131, och av den 19 november 2009, Michail/kommissionen, T-49/08 P, EU:T:2009:456, punkt 88